

Forbrugerombudsmanden

Sendt per mail til ajk@forbrugerombudsmanden.dk

Den 8. oktober 2026

Høring vedrørende Forbrugerombudsmandens vejledning om markedsføring af forbrugerkredit

Dansk Erhverv har ved mail af 10. september 2026 modtaget ovenstående udkast til vejledning i høring og Dansk Erhverv takker for muligheden for at komme med bemærkninger til vejledningen.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv vil gerne rose Forbrugerombudsmanden for at komme med en opdateret vejledning på dette område og for at inkludere eksempler på både tilladte og ikke tilladte typer af annoncering. For de erhvervsdrivende giver det stor værdi, at der er givet illustrative eksempler, som de kan tage udgangspunkt i, når de skal udarbejde deres materiale.

I forhold til de nye krav om en advarsel om, at det koster penge at låne penge, er der en del eksempler, der viser, hvordan advarslen kan gives lovligt, og en del eksempler, hvor advarslen er udeladt og derfor ikke lever op til de nye regler.

Dansk Erhverv vil opfordre til, at der også gives et par eksempler, hvor advarslen fremgår af annoncen, men efter Forbrugerombudsmandens opfattelse ikke er tilstrækkelig klar og tydelig i forhold til den øvrige tekst i markedsføringsmaterialet.

I det omfang, at der måtte komme afgørelser fra domstolene eller sager fra Forbrugerombudsmanden eller Finanstilsynet på områder, der er omfattet af denne vejledning, opfordrer Dansk Erhverv til, at der løbende sker opdateringer af vejledningen.

I forhold til definitionen på kreditformidlere, jf. 4.7.1 i vejledningen finder Dansk Erhverv det betænkeligt, at der henvises til bemærkninger til et direktivudkast tilbage fra 2002, hvor det endelige direktiv først blev vedtaget i 2008 og i øvrigt med en væsentlig anden definition på kreditformidler end i direktivudkastet fra 2002.

Definitionen af kreditformidlere spiller en særlig stor rolle i forbindelse med implementeringen af det nyeste forbrugerkreditdirektiv, da det nu kræves, at kreditformidlere skal registreres hos Finanstilsynet.

Dansk Erhverv er bekendt med, at Finanstilsynet har modtaget henvendelser fra flere virksomheder, der er meget i tvivl om, hvorvidt de er omfattet af definitionen eller ej og Dansk Erhverv vil derfor anbefale, at denne vejledning – der i øvrigt hovedsageligt handler om markedsføringen af forbruger kreditter – afventer nogle retningsgivende afgørelser fra Finanstilsynet således, at beskrivelsen i vejledningen stemmer overens med Finanstilsynets afgørelser.

Specifikke bemærkninger

Punkt 4.7.1 – Hvem er kreditformidler?

Spørgsmålet om, hvilke virksomheder, der er omfattet af definitionen på kreditformidler, er med implementeringen af det nyeste forbruger kredittedirektiv blevet særlig vigtigt, da kreditformidlere fremadrettet skal registreres hos Finanstilsynet.

I udkastet til Forbrugerombudsmandens vejledning fremgår det, at *”Kreditformidlerbegrebet er meget bredt, og den finansielle modydelse behøver ikke være en pengesum, men kan også blot være adgang til materiale eller et netværk.”*

Ovenstående citat er hentet fra Kommissionens forslag til et forbruger kredittedirektiv tilbage fra 2002. I udkastet til direktiv fra 2002 lød definitionen på kreditformidler således:

”»kreditformidler«: en fysisk eller juridisk person, der mod betaling regelmæssigt udøver formidlervirksomhed bestående i at fremlægge eller tilbyde kreditaftaler og at udføre andet arbejde forud for og i forbindelse med indgåelsen; vederlaget kan afregnes kontant eller antage enhver anden form for aftalt økonomisk gevinst”

Den præcise formulering i begrundelsen for udkastet til 2002-direktivet lyder:

”Det drejer sig således om enhver, som giver en kreditgiver oplysninger om en bestemt forbruger, og som mod vederlag formidler kontakt for en forbruger til en kreditgiver med henblik på indgåelse af en kreditaftale. Vederlaget kan være penge eller antage enhver anden form for aftalt økonomisk fordel: edb-materiale, adgang til kreditgivers netværk, overtræksrettigheder, etc.”

Direktivet blev imidlertid ikke endeligt vedtaget før i 2008 og her lød definitionen på kreditformidler således:

”kreditformidler«: en fysisk eller juridisk person, der ikke optræder som kreditgiver, og som mod betaling af et honorar, der kan antage form af penge eller en anden aftalt form for finansiel modydelse som led i udøvelsen af sin erhvervs mæssige virksomhed:

- i) præsenterer eller tilbyder kreditaftaler*
- ii) til forbrugere bistår forbrugere ved at udføre andet forberedende arbejde med henblik på kreditaftaler end det, der er omhandlet i nr. i),*
- iii) eller indgår kreditaftaler med forbrugere på kreditgiverens vegne”*

Af præambelbetragtningerne til 2008-direktivet er der ændret i teksten vedrørende kreditformidlere således, at der står:

”Visse bestemmelser i dette direktiv bør finde anvendelse på fysiske og juridiske personer (kreditformidlere), der som led i udøvelsen af deres erhvervsmæssige virksomhed mod et honorar præsenterer forbrugere for eller tilbyder forbrugere kreditaftaler, bistår forbrugere ved at udføre forberedende arbejde med henblik på kreditaftaler eller indgår kredit aftaler med forbrugere på kreditgiverens vegne.”

Af det nyeste forbrugerkreditdirektiv fra 2023 lyder definitionen på kreditformidler:

”kreditformidler»: en fysisk eller juridisk person, der ikke optræder som kreditgiver eller notar og ikke enten direkte eller indirekte blot præsenterer en forbruger for en kreditgiver, og som mod et vederlag, der kan antage form af penge eller en anden aftalt form for finansiel modydelse, som led i den pågældende persons udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed:

- a) præsenterer forbrugere for eller tilbyder dem kreditaftaler*
- b) bistår forbrugere ved at udføre andet forberedende arbejde eller anden administration forud for aftaleindgåelse med henblik på kreditaftaler end som omhandlet i litra a), eller*
- c) indgår kreditaftaler med forbrugere på kreditgivers vegne”.*

Af præambelbetragtning 27 fremgår følgende om kreditformidlere: *”Visse bestemmelser i dette direktiv bør finde anvendelse på kreditformidlere, der er fysiske og juridiske personer, og som led i udøvelsen af deres erhvervsmæssige virksomhed mod vederlag præsenterer forbrugere for eller tilbyder forbrugere kreditaftaler, bistår forbrugere ved at udføre forberedende arbejde med henblik på kreditaftaler eller indgår kreditaftaler med forbrugere på kreditgiverens vegne.”*

Den meget brede definition af begrebet kreditformidler findes således udelukkende i begrundelsen til direktivudkastet fra 2002 og der er ændret væsentligt i definitionen af kreditformidler i det endelige direktiv fra 2008 og det seneste direktiv fra 2023.

Dansk Erhverv finder derfor ikke, at den meget brede beskrivelse af begrebet kreditformidler fra 2002 uden videre kan lægges til grund for definitionen fra henholdsvis 2008- og 2023-direktiverne.

Finanstilsynet er i gang med at behandle ansøgninger fra en række potentielle kreditformidlere og en endelig definition af kreditformidlerbegrebet – og beskrivelse af denne – bør derfor efter Dansk Erhvervs opfattelse afvente, at Finanstilsynet får truffet nogle retningsgivende afgørelser.

Det er vigtigt, at definitionen på kreditformidlere ens uanset, om det handler om den lovpligtige registrering eller hvorvidt virksomhederne er omfattet af reglerne i markedsføringsloven.

Med venlig hilsen

Bo Dalsgaard
Fagchef